

[Lone Møller]

Socialdemokratiet har accepteret ungdomsydelsesmodellen, fordi tilbudene er forbedret i forhold til det oprindelige.

Regeringen har accepteret, at der skal være sikkerhed for, at de unge efter 5 måneder på ungdomsydelse ikke blot kommer tilbage på kontanthjælp. I forbindelse hermed skal der også oprettes flere pladser på produktionsskolerne og daghøjskolerne.

Der indføres ved lovgivningen en ny finansieringsmodel for beskæftigelsesindsatsen. De hidtidige kommunale pligtbeløb samles med hovedparten af statsmidlerne i en pulje, hvorfra der ydes tilskud til de enkelte kommuner i forhold til den aktiverende indsats. Socialdemokratiet finder, at den model er rigtig, fordi den støtter de kommuner, der sætter aktiviteter i gang. Vi er dog samtidig opmærksom på, at modellen mere sikrer kvantiteten end kvaliteten, og det vil vi selvfølgelig følge nøje fremover.

Det, der imidlertid er et afgørende problem, er, at der kun er tale om en omdisponering af eksisterende midler. Som sagt bruger kommuner og amter i 1990 350 mio. kr. mere end de 718 mio. kr., der skal afsættes som pligtbeløb til bekæmpelse af ungdomsarbejdsløsheden. Det merforbrug og de amtslige pligtbeløb indgår ikke i den nye pulje, og med det pres, der i øvrigt er på den kommunale økonomi, kan man frygte, at kommunerne får svært ved at opretholde det frivillige merforbrug.

I og med at lovforslaget lægger ansvaret for indsatsen for de særlig udsatte grupper over på kommunerne, er der endnu mere behov for en stærk koordinering. Socialdemokratiet er enig i, at denne opgave bør placeres ét sted, og det er i arbejdsmarkedsnævnene, hvor arbejdsmarkedets parter og kommunerne er repræsenteret.

Socialdemokratiet anser det derfor for givet, at denne koordinationsforpligtelse placeres konkret i arbejdsmarkedsnævnene, som det er nævnt i bemærkningerne til lovens § 16. Netop dette kan sikre, at der kan etableres tværgående kommunale aktiviteter, at tilbudsmulighederne til de ledige bliver større, og at der sikres en større kvalitet i indsatsen.

I den forbindelse har det været vigtigt for Socialdemokratiet, at arbejdsmarkedsnævnene tildeles et ikke uvæsentligt beløb til iværksættelse af forsøgsaktiviteter og særligt koordinerende aktiviteter.

De gode erfaringer med samarbejdsmodeller, som allerede findes i flere regioner, ser vi gerne videreført. Det er helt centralt for Socialdemokratiet, at kvaliteten i tilbudene ikke forringes, men netop forbedres, således at uddannelse i størst muligt omfang indgår i beskæftigelsesprojekter og løntilskudsjob.

Vi deler tanken om, at beskæftigelsesprojekter så vidt muligt skal udføres af private. Med opstramning i bestemmelserne har det været afgørende for Socialdemokratiet at få præciseret, at det påhviler kommunen at definere projektets betingelser, hvad angår økonomisk grundlag, formål og målgruppe. Det skal herunder sikres, at arbejdsgiverne ikke kun aftager den mest ressourcestærke gruppe af unge.

Socialdemokratiet er tilfreds med, at deltidsbegrebet som generel mulighed er fjernet fra loven. Det er nu klart præciseret, at kommunen alene har mulighed for at nedsætte arbejdstiden for personer, der modtager ungdomsydelse efter lovforslag nr. L 62, når de indgår i beskæftigelsesprojekter. Det er hermed fastslået, at deltagelse på ordinære beskæftigelsesprojekter sker på almindelige løn- og arbejdsvilkår.

Der ligger nu et vigtigt arbejde forude med at få fastlagt nogle samarbejdsaftaler regionalt, så der bliver en klar ansvarsfordeling, hvor det præciseres, hvilke aktiviteter der hører hjemme i henholdsvis kommuner, arbejdsmarkedsnævn og måske i statsligt regi.

Socialdemokratiet kan støtte forslaget.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Det er jo ikke med stor jubel i stemmen, at jeg skal sige god for dette forslag, men måske for ændringsforslagene, for de er gode nok, det er jo dem, vi har fået ind.

Jeg synes, det er lidt ærgerligt, når man tænker tilbage på 1982, hvor vi havde fået lavet en jobskabelsesordning, hvor vi lavede martspakke, hvor vi sikrede unge uddannelsespladser, og hvor vi lavede ungdomsgarantiordningen, ganske vist som forsøg, og hvor der blev skabt et grundlag for, at man kunne lave noget fornuftigt kommunalt beskæftigelsesarbejde, så er det lidt ærgerligt, at det, så såre den borgerlige regering kom til, om jeg så må sige blev lagt i ruiner.

Og nu står vi så i den situation, at nu må vi begynde at lave noget af det samme igen, fordi det er uanstændigt ikke at gøre noget på dette